

Vraag nr. 225
van 14 juli 2000
van mevrouw SONJA BECO

Bijzondere jeugdbijstand – Voortgezette hulp +18-jarigen

Op het moment dat de meerderjarigheidsgrens van 21 jaar naar 18 jaar werd verlaagd, had dit ook consequenties voor maatregelen in het raam van de bijzondere jeugdbijstand. In principe eindigen deze maatregelen op 18-jarige leeftijd. Om jongeren die op die leeftijd nog niet volledig op eigen benen kunnen staan toch met de nodige zorg te omringen, werd beslist om op initiatief van de jongere een verlenging van de maatregelen mogelijk te maken.

In het licht van toekomstige besprekingen in het raam van de herdenking van de bijzondere jeugdbijstand blijft deze vraag van belang.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal jongeren dat de voorbije jaren gebruikmaakte van de mogelijkheid om na 18 jaar een verlenging van de maatregelen inzake bijzondere jeugdbijstand aan te vragen, uitgesplitst per maatregel?

Is er in de loop der jaren, sinds deze maatregel van kracht is, een daling of stijging waar te nemen ?

Tot welke leeftijd werd van deze mogelijkheid gebruikgemaakt : ging het om een verlenging met één jaar of langer ?

2. Kan een inschatting worden gegeven van de budgettaire impact van de diverse verlengde maatregelen op jaarbasis (hoeveel "extra plaatsen" moeten voor deze jongeren eventueel worden gecreëerd) ?

Antwoord

1. Met toepassing van artikel 30, § 2 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, kan aan jongeren ten aanzien van wie door het comité voor bijzondere jeugdzorg bijstand en hulp werden georganiseerd of een maatregel werd opgelegd door de jeugdrechtbank, na het beëindigen van de bijstand en hulp of van de maatregel, voortzetting van de hulpverlening bij meerderjarigheid op 18 jaar worden toegestaan onder de hierna genoemde vormen en met inachtneming van de hierna bepaalde maximumleeftijden :

1° tot de leeftijd van ten hoogste 20 jaar onder permanent toezicht op kamer wonen ;

2° tot de leeftijd van ten hoogste 20 jaar verblijven bij een betrouwbaar persoon of gezin ;

3° tot de leeftijd van ten hoogste 20 jaar verblijven in een geschikte open inrichting ;

4° tot de leeftijd van ten hoogste 21 jaar onder begeleiding zelfstandig wonen.

De onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal jongeren in voortgezette hulpverlening tijdens de jaren 1997, 1998 en 1999.

Aantal jongeren in voortgezette hulpverlening
(per maatregel, op jaarbasis)

Soort maatregel (GD = gecoördineerde decreten)	1997	1998	1999
Residentiële voorziening (art. 30, § 2, 1° en 3° GD)	337	358	357
Begeleid zelfstandig wonen (art. 30, § 2, 4° GD)	544	549	623
Pleegzorg (art. 30, § 2, 2° GD)	172	217	286
Internaten (art. 30, § 2, 3° GD)	9	10	10
Totaal	1.062	1.134	1.276

De wet van 19 januari 1990 tot verlaging van de leeftijd van de burgerlijke meerderjarigheid tot 18 jaar trad in werking op 1 mei 1990.

In die periode en tot april 1996 werkte de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand van de Vlaamse administratie op het vlak van de informatica met een toepassing van het Centrum voor Informatieverwerking van het Ministerie van Justitie. Essentiële gegevens uit dit informatiesysteem werden overgenomen in het Netwerk BJ-96, het informatiesysteem dat sedert april 1996 in gebruik werd genomen door de afdeling Bijzondere Jeugdbijstand. De gegevens overgenomen van het Ministerie van Justitie blijken niet volledig te zijn en bijgevolg minder betrouwbaar om er conclusies uit te trekken. Daarom bevat de tabel gegevens vanaf 1997.

Uit de tabel blijkt dat er binnen de residentiële voorzieningen een geringe stijging is van het aantal minderjarigen in voortgezette hulpverle-

ning (1997-1999 : + 6 %). In het begeleid zelfstandig wonen en de pleegzorg is de stijging meer opvallend (1997-1999 : respectievelijk + 14,5 % en + 66 %). Voor een verklaring kan worden gedacht aan de stijging van het gebruik van dit hulpaanbod in de bijzondere jeugdbijstand algemeen en, specifiek voor de pleegzorg, wellicht aan de trend tot een langer verblijf in de "gezinssituatie".

Er kan voortgezette hulpverlening zijn tot de leeftijd van 20 jaar in de residentiële hulpverlening (inclusief pleegzorg) en tot de leeftijd van 21 jaar in het begeleid zelfstandig wonen.

Over exacte cijfers van het aantal verlengingen per maatregel beschikt de administratie niet. Volgende tabel (verkregen door het vergelijken van de jaarlijkse lijsten van jongeren in begeleid zelfstandig wonen) geeft procentueel een indicatie van de omvang van de verlengingen.

Soort maatregel	Jaar X	Jaar X + 1	Jaar X + 2
Residentiële voorziening (art. 30, § 2, 1° en 3° GD)	Basis	20 %	10 %
Begeleid zelfstandig wonen (art. 30, § 2, 4° GD)	Basis	25 %	15 %
Pleegzorg (art. 30, § 2, 2° GD)	Basis	30 %	30 %
Internaten (art. 30, § 2, 3° GD)	Basis	10 %	-

2. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de budgettaire impact van de voortgezette hulpverlening per maatregel :

1999				
Soort maatregel	Aantal jongeren	Aantal dagen verblijf of begeleiding	Gemiddelde dagprijs	Totale kostprijs
Residentiële voorziening (art. 30, § 2, 1° en 3° GD)	357	83.439	4.152	346.438.728
Begeleid zelfstandig wonen (art. 30, § 2, 4° GD)	623	157.452	1.570	247.199.640
Pleegzorg (art. 30, § 2, 2° GD)	286	92.339	938	86.613.982
Internaten (art. 30, § 2, 3° GD)	10	2.872	565	1.622.680
Totaal	1.276	336.102		681.875.030